

Dummie de mummie
en de Ster Thoeban

Tosca Menten

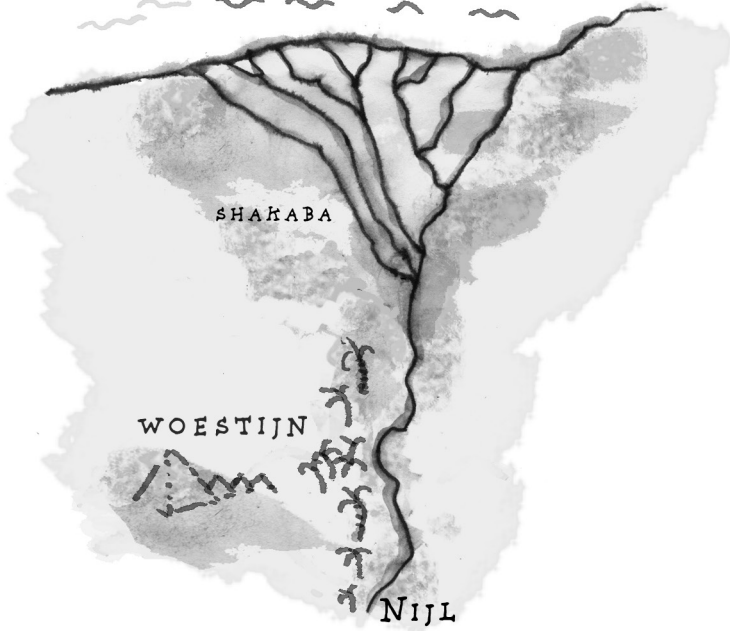
Dummie
de Mummie
en de Ster
THOEBAN

met tekeningen van Elly Hees

8

MIDDELLANDSE ZEE

Egypte

2e regeringsjaar Achnetoet I

Het was koud in de woestijn. De zon was nog niet geboren en Darwishi en Hepsetsoet liepen in het licht van de sterren langs de Nijl.

‘Waarom gaan we zo vroeg weg?’ vroeg Darwishi.

‘Omdat ik je iets wil laten zien,’

antwoordde de hogepriester.

‘Waarom wachten we dan niet tot het licht is?’

‘Omdat het over een ster gaat. Zie je die heuvel recht voor ons? Daar gaan we heen.’

Gehoorzaam krom Darwishi achter Hepsetsoet de helling op.

In de zwarte lucht flonkerden miljoenen sterren.

‘Wat zijn sterren eigenlijk?’ vroeg Darwishi.

‘Tussen de sterren wonen de Goden,’

zei Hepsetsoet.

‘Echt?’ Darwishi tuurde omhoog. ‘Ik zie ze niet.’

‘Maar ze zijn er wel. Zie je die drie sterren daar, vlak naast elkaar, met die grote rode daarboven?’

Daar woont Osiris. Die rode heet Yaddjoeza en die blauwe daaronder heet Algebar.

En die rode ster verderop heet Al-Dabaran.

En die daar Agajoeth.'

Darwishi keek vol ontzag naar zijn oude vriend die alle kanten op wees en moeilijke namen opnoemde.

'Weet jij die allemaal uit je hoofd? Hoeveel sterren zijn er wel niet?'

'Meer dan zandkorrels in de woestijn.'

'Pff.' Dat ging Darwishi niet eens proberen. Ze waren boven. 'Welke ster wilde je nou laten zien?'

'Sopdet, de ster van Isis.'

'Wie is Isis ook weer?'

'De vrouw en zus van Osiris.'

'O ja.' Darwishi wist het weer.

Isis had koning Osiris gered, toen hij door zijn kwade broer Seth in duizend stukken was gesneden. Ze had al die stukken bij elkaar verzameld en weer tot leven gewekt. Daarna was Osiris koning van het dodenrijk geworden en naar de sterrenhemel geklommen. Dus Isis had ook een eigen ster. 'Waar is Sopdet dan?'

'Die is er nog niet. Sopdet is zeventig dagen weg geweest. Vandaag komt hij terug, gelijk met de zon.'

'Hoezo terug? Sterren zijn er toch altijd?'

'Nee, hoor. En ze staan ook niet stil.

Kijk maar eens goed.'

Darwishi ging op zijn rug liggen en speurde de hemel af. Ineens zag hij het. 'Ze draaien,' zei hij ademloos.

'Goed zo,' lachte Hepsetsoet.

'En draaien ze allemaal?'

'Ja. Of nee. Die ene niet! Die staat stil!'

'Goed gezien,' zei Hepsetsoet. 'Dat is Thoeban. Die ster staat altijd precies in het noorden.'

De rest draait daaromheen. En weet je wat handig is? Als je verdwaald bent, zoek je gewoon de ster die stilstaat. En dan weet je precies welke kant je op moet. Mooi, hè? Zo helpt Thoeban je altijd de weg te vinden.'

Darwishi keek aandachtiger naar boven.

'En wat is die lange sliert met sterren?

Die witte streep, bedoel ik?'

'Dat is de hemelse Nijl.'

'O, dan weet ik het al. Dan komt daar de regen vandaan.'

'Nee, het zit anders. Maar dat vertel ik later nog wel eens.' Hepsetsoet keek aandachtig naar de horizon.

'Ik ben heus niet dom, hoor,' zei Darwishi.

'En ik weet ook al veel.'

'O ja? Hoe heet de hemel dan?'

'Noet,' antwoordde Darwishi trots.

'En de aarde?'

'Geb.'

'Heel goed. En Noet en Geb zijn eigenlijk hetzelfde. Als een spiegeling in het water.

Dus alles wat in de hemel is, is ook op aarde.'

'Nou, daar geloof ik niks van,' zei Darwishi.

'Waarom niet?'

'Omdat het er heel anders uitziet.'

'Maar het is toch hetzelfde.'

'O ja? Zijn bij die andere Nijl soms ook krokodillen? Straks vallen er krokodillen uit de lucht als het regent!' Darwishi moest lachen om zijn eigen, gekke idee.

'Geen grapjes,' zei Hepsetsoet streng.

'Jij bent de zoon van de koning. Jij moet

zoiets leren.'

'Maar toch is het niet waar,' zei Darwishi koppig.

'Het lijkt er niet eens op, dat ziet iedereen.'

Hepsetsoet pakte een stokje en tekende drie stippen in het zand. 'Ik geef je een voorbeeld.'

‘Zie je nou wel? De piramides op aarde staan als de sterren in de hemel. En zo is alles hetzelfde.’

‘O. Maar ik snap het nog steeds niet,’ zei Darwishi.

‘Dat komt nog wel. Totdat je het snapt, moet je het maar geloven. En sommige dingen snapt niemand.’

Ergens ritselde een slang en Darwishi zag een staart onder een steen schieten. Als alles hetzelfde was, was er dus ook een woestijn in de lucht. En slangen. En...

‘Darwishi! Daar is hij! Kijk!’ riep Hepsetsoet opgewonden.

Darwishi sprong op en volgde Hepsetsoets vinger.

Aan de kant waar de zon geboren zou worden, verscheen vlak boven de horizon een heldere ster.

‘Daar! Dat is hem! Sopdet is terug!’ juichte Hepsetsoet.

‘Nou en? Wat is er dan met die ster?’ vroeg Darwishi.

‘Op de dag dat Sopdet terug is, is de droogte voorbij en zal de Nijl gaan overstromen. Die brengt vruchtbare grond en daarna zullen de akkers weer groen worden. Kijk eens hoe helder hij dit jaar is. Hij twinkelt zelfs. Dat betekent dat het een goed jaar wordt, Darwishi. Snap je nu

waarom die ster zo belangrijk is? Sopdet vertelt ons dat het nieuwe jaar begonnen is.'

Hepsetsoet straalde en Darwishi lachte met hem mee. Eén ster meer of minder maakte hem niks uit. Maar als Hepsetsoet blij was, werd hij zelf ook blij. MAASHI! De ster Sopdet was terug en de Nijl zou gaan overstromen!

'Gelukkig nieuwjaar, Darwishi,' zei Hepsetsoet plechtig.

'Vieren we vandaag dan feest?'

'Zeker!' Hepsetsoet greep Darwishi's hand en samen daalden ze de heuvel af.

Terwijl ze terug liepen langs de Nijl, zocht Darwishi weer naar de ster die stilstond. Het was best handig om te weten. Thoeban stond dus altijd aan de kant van de zee. En die sterren die draaiden stonden misschien ook elke nacht op dezelfde plek. Dat moest hij nog eens vragen. Maar dat kwam later wel een keer. Want nu gingen ze eerst feestvieren.

Hoofdstuk 1

Niklas Celcius

Het regende al de hele zaterdag. Dummie en Goos hadden drie potjes geschaakt en Dummie wilde dolgraag naar buiten. Maar de regen sloeg alleen maar harder tegen het raam.

‘Nog maar een keer dan?’ zuchtte Goos.

‘Nee, ik ben ghelemaal zat van schaken,’ zei Dummie. ‘Ik wil voetballen en naar Akila.’

‘Dat kan niet. Misschien als het droog is.’

‘Dan wij doen binnen.’ Dummie zette een vaas en een lamp op de grond.

‘Dit is doel, pak jij voetbal? Wie eerst is bij tien.’

‘Nee joh, dat mag niet. Zet vlug weg, daar komt pap.’

De deur zwaaide open en Klaas rende mopperend de keuken binnen. ‘Plofzak Drollemans, wat een weer. Het regent pijpenstelen.’

‘Wat is pijpstelen?’ vroeg Dummie.

‘Dat het keihard regent. Ik lijk wel een verzopen kat.’ Hij zette de tas met boodschappen neer en klapte zijn paraplu dicht. ‘En het is nog koud ook. Ik blijf de rest van de dag binnen,